

ТУРЦИЯ

Единъ листъ 2 гроша.

Единъ листъ 2 гроша.

ВЪСТНИКЪ ЗА ИНТЕРЕСИТИ НА БЪЛГАРСКИЯТЪ НАРОДЪ.

ТУРЦИЯ излъзува сѣка сѣбота на голѣмъ листъ, и сѣки вторникъ на малѣкъ. Годишната цѣна за въ Имперіята, по царската поща, е 4 бѣли меджидѣта; вънъ отъ Имперіята, 5. Спомоществованіята трѣбува да сѣ годишни и прѣдплатени. Писмата за редакціята са надписувать до Г. Н. Геновича, редактора и издателя на вѣстника. Външните настоятели отговарять за вѣстника. Подписката на спомоществованіята става въ Ц/градъ-Бейоглу, Асмадж-Меджидъ № 23.

НАШИТИ КОМИСАРИ И ПРѢДСТАВИТЕЛИ.

Когато пристигнахъ въ столицата, нашити прѣдставители бѣхъ на два ума: единти искахъ да исклучають комисарити отъ засѣданіята на събраніето; другити желаяхъ да ги приѣмъхъ.

Мысльта за исклученіе не бѣше отъ справедливити, защото както първити прѣдставляхъ народа отъ епархіити, сѣщо тѣй и послѣднити прѣдставляхъ Българити отъ Цариградъ.

Ний не трѣбува да забравями още че комисіята е натоварена да изработи едно начертаніе за духовно управление, и до дѣто туй начертаніе не са подложи на надлѣзната власть за потвърденіе, нѣйната миссія не е и не може да бѣде свършена.

Нъ, както сичкити либерални и просвѣтени правителства, царското правителство поиска да са приѣме прѣдварително дѣлото на комисіята отъ народа, прѣди да го потвърди, и сѣ тѣзи дѣла то даде воля да са свикъхъ въ столицата прѣдставители, законно избрани отъ народа.

И тѣй, комисіята на прѣдставители не бѣше, както виждами, да отхвърлять комисарити отъ събраніето, нъ да работять наедно съ тѣзи исти комисари за поправеніе и улущеніе на изработеното начертаніе.

Колко смѣшно нѣщо щѣше да бѣде наистина ако комисарити сѣ бѣхъ исклучили отъ събраніето, комисари които пригладхъ пълномощни писма на прѣдставители!

Нъ, благодареніе на мѣдростъта на членовети на комисіята, които сѣ дѣйствиелни посрѣдници между правителството и народното прѣдставителство, тѣзи странна претенція са отблъсна, и ний трѣбува да са ублажимъ отъ това.

Събрани както ще бѣдхъ сега комисари и прѣдставители, трудътъ на събраніето ще може да излѣзе по серіозенъ.

Отъ една страна, комисарити като разбирхъ добръ отъ политика и закони, ще управляхъ събраніето споредъ политиката и законити на царството.

Отъ друга страна, прѣдставители, като познахъ добръ нуждити на народа, ще освѣтляхъ събраніето върху тѣзи народни нужди.

Ний трѣбува прочее да са радвами сички отъ тѣзи пълнотъ на събраніето, до толкось повече щото отъ сблѣскуваніето на мнѣніята ще излѣзе едно дѣло което, надѣвами-са, ще са поздравя съ въсхищеніе отъ народа.

Тѣй какво трогателно зрѣлище както онуй което ни даваше, въ вторникъ, тържественното отваряніе на събраніето!

Прѣдставители и комисари бѣхъ едни до други исправени въ широкага сала на ексархійскитъ домъ за да отправять топли молби къмъ Бога да помогне/усиліята имъ!

Слѣдъ молбити, четири словца са произнѣсохъ върху цѣлѣта на събраніето и трудовети които са положили за разврзваніето на въпросътъ.

Ний жалимъ само дѣто други отъ комисарити не говорихъ: тѣ трѣбуваше да оставятъ да каже нѣщо и единъ прѣдставитель въ името на другарити си върху туй което народа очаква дѣлъ отъ тѣхъ.

Както и да е, ний ще молимъ Бога да просвѣти умовети на сичкити, да благослови усилията имъ и да даде съгласіето помежду имъ.

УЧИТЕЛСКО ДРУЖЕСТВО.

(Посвѣщава ся Г-ну Хр. Г. Данову.)

Сѣкы ще ся съгласи че, особенно днешнитъ врѣмена изисквхъ да бѣдемъ не такыва, кѣквито сѣ были нашитъ предшественници преди 20 и даже преди 10 години. Ако изобщо е трудно да ся премине животътъ, то този животъ едва ли не найтрудно го прокарва учителското съсловіе и отъ двата пола. Ний нѣма да ся заемемъ тука да разгладме подробно този въпросъ. Ще кажемъ само нѣщо и друго — мимоходомъ. Ще кажемъ само онова, което ще може да послужи за цѣлѣтъ, коя сме си предположили тука. Нашето намѣреніе е да насърчимъ добросъвѣстнитъ сибратія — учители въ дѣлото имъ на народното ны въспитаніе. Въ послѣдне време, особенно, ся явихъ много оплакванія отъ стѣрня на учителитъ срѣщу училищнитъ настоятели изъ отечеството ны; много неправедни клеветы, сѣщо така, послѣдвахъ върхъ учителитъ отъ стѣрня на недобросъвѣстны настоятели. Ако са впуснемъ да изслѣдваме това на дълбоко, то ще откриемъ отъ стѣрняхъ на първитъ такыва чисто-човѣшки старанія и подвиги, а отъ стѣрняхъ на другитъ, такыва мерзости, щото и еднитъ и другитъ раздирхъ човѣшкото сърце. По добръ е, споредъ израженіето на любимый ны народенъ писатель (Г. Славейкова) да пуснемъ завѣсата и да закроемъ тѣзи мразна стрѣнища въ исторіятъ на развитіето ны, защото Нашитъ настоятели изъ цѣлѣ Българія въобще — нека ся кажемъ правото, и до сега юще глѣдхъ на учителитъ, като на свое подчинены, като на хора, които нѣмхъ и немохъ да имхъ гражданскы права, а отъ това изляза, че тѣй мохъ да постѣпхъ съ учителитъ както си щѣхъ, по произволъ, да ги хвалять и корятъ — праведно и не праведно, да ги лишавхъ отъ службитъ когато имъ скымне, да ги мѣняхъ тѣй сѣщо, както си мѣняхъ чорапѣтъ или чепицѣтъ.

То ся знае като казваме тука за настоятели и учители, ний не казваме изобщо на сичкитъ, нѣти за еднитъ, нѣти за другитъ. Ний познаваме настоятели, кои-

много по високо стоятъ отъ учителитъ въ сяко отношеніе; сѣщо така познаваме и такыва животны изъ между учителитъ, щото по правда човѣкъ може да ся почуди, и дълго врѣме да не може да рѣши въпросътъ си: не е ли было по добръ, щото природата, на мѣсто да създаде такъвъ човѣкъ за учитель, да го е създаде въ други видъ отъ твореніята си. Нъ това сѣ исклученія, и тѣзи исклученія можехъ да са отстранхъ, ако навредъ училищнитъ настоятели постѣпвахъ не по хатѣръ, не изъ каприциѣ, а чисто-човѣшки.

Впрочемъ, нека тука кажемъ една истина. Много пѣти сме забелѣзвали, че при сичкы угнѣтенія, кои учителитъ търпять отъ стѣрна на своитъ настоятели, тѣ (учителитъ) въ очитъ на народътъ (и даже — на самитъ настоятели) стоятъ много по горѣ отъ сѣкы други. Народътъ и настоятелитъ, като че съзнахъ, че безъ учителитъ тихното бѣдхъ е ничтожно, като че безъ учителитъ тѣй не щѣхъ да знаятъ много работы отъ наукѣтъ, съ кои сега сѣ ся запознали. И, при сичко това, чудно нѣщо! Най неблагодаренъ трудъ въ отечеството ны — днесъ за днесъ — е учителскый. Отъ що произлазя това, братя — учители! Отъ това че, ний сами себѣ си не цѣнимъ; отъ това че и ний сами са гонимъ, и сѣкы единъ отъ насъ ся старае да напакости на събратѣтъ си. По между насъ самитъ нѣма единство, нѣма братство. Ний сме станали като хамовото семѣ. Ний не мыслимъ за бѣдхъето си; не мыслимъ че и намъ, като на хора, ще ны додхъ черны дны. . . и що ся случва? Случва ся то че, като устарѣемъ нѣма сѣщо да ся прехранимъ, а като умрѣмъ сѣ блудото просятъ за погребеніето ны! . . .

За да ся изравни тая неправилностъ — тѣй да рѣчемъ — въ животътъ на учителитъ, ний за сега не намираме друго срѣдство, освѣнъ по тясното сближаваніе помежду имъ, и, ако е възможно, братско съединеніе. Сближаваніето отчасти вече ся начена чрезъ сѣкы-годишнитъ учителскы сборове, и добритъ слѣдствія ся показхъ, колко-годѣ, тамъ дѣто тѣя сборове стапахъ. Колкото ся касае до братско съединеніе, то най добръ ще стане като ся основе едно учителско дружество. Кѣква ще бѣде цѣлѣта на това дружество, сѣкый може да види отъ уставътъ, когото по доло помѣстѣме. Този уставъ е на едно учителско дружество въ Германія. Намъ ны е пріятно да изразимъ тука искренната си благодарностъ на ревностный ны ученъ съотечественникъ Г-на Хр. Г. Дановъ, който по просбѣтъ ны го преведе отъ нѣмскый языкъ и ны го достави, и не малко ны помогна съ свѣтътъ си касателно за съставяніето на такова дружество.

Ний бы желали, щото този уставъ да ся разгладъ презъ вѣстницѣтъ отъ уче-

нытъ ны съотечественници, щото по възможности да ся приспособи по добръ къмъ днешното положеніе на учителытъ изъ отечеството ны. Единъ човѣкъ не може положително да знае: кѣво е навреть положеніе на учителско, а отъ това излиза че на този уставъ може да са добавятъ юще, да са измѣнятъ, или съвсѣмъ да ся изхвърлятъ някои отъ членовѣтъ му.

Ако бы ся изпълнила надѣждата ны — да ся разгѣда уставътъ презъ вѣстницитѣ и да ся сѣстави учителско дружество — тогава вярваме, че положеніе на народнытъ ны учители за напредѣ е почти осигурено отъ сяка стѣрижъ. Тогава ще свалимъ едно тежко бreme отъ рамената си — мисльта за бѣдѣщето ны. На старостъ ныи самытъ, а подиръ смъртьта ны дѣлата ны, нѣма да ходятъ отъ врата на врата да просѣятъ и да клѣнятъ бащи и майки и даже самото учителско занятіе.

УСТАВЪ ЗА УЧИТЕЛСКО ДРУЖЕСТВО.

I. Цѣльта (намѣреніе) на Дружеството.

ЧЛЕНЪ 1-й. Намѣреніе на дружеството е да ся грижи за подпомаганіе и охраната на сирачетата, учителскы и учителкы отъ сичкы намы народны училища.

II ЧЛЕНОВЕ.

ЧЛЕНЪ 2-й. Членъ на това дружество може да бѣде сѣбы, който желас да подпомага на учителскы сирачета.

ЧЛЕНЪ 3-й. Членовѣтъ ся дѣлятъ на основатели, редовны и спомогатели.

а. Основатели сѣ оныя, които внесѣтъ долу-опредѣлената помощъ.

б. Редовны членове сѣ само подучителы, учителы и учителкы отъ сичкы намы народны училища, които ся явятъ на настоятелството отъ това дружество сами, или презъ някой свой познатъ, съ условіе че стѣнятъ въ дружеството, и че щѣтъ да си плащѣтъ годишнытъ опредѣленъ брой отъ помощъ, сякога, безъ приказване отъ сѣрижъ на друж. настоятелство.

в. Спомогатели членове сѣ сичкы други чело-вѣколюбци, които благовождѣ да спомогатъ дружественната цѣль съ свойтъ голямъ или малкъ приносъ.

III. Длъжностытъ на Дружеството.

ЧЛЕНЪ 4-й. Споредъ § 1-й дружеството ще ся затича да подава нужната материална помощъ, на оныя учителскы вдовици и сирачета, за които по олобреніе на дружеството ся намѣри за нужно; или ще нѣтъ прави и други благодарня; а, ако обстоятелствата допустѣтъ, ще отреди и помощи (стипенди) за поддржаніе на ещытъ сирачета до дѣто свършѣтъ по горни училища.

ЧЛЕНЪ 5-й. Това дружество познава за сирачета сичкы учителскы — мъжкы и женскы — дѣца, на които бащата е умрѣлъ; и тѣмъ сирачета трѣба да ся поддржѣтъ до тогасъ, до дѣто дойдѣтъ въ сѣстояніе сами да ся добывѣтъ хлѣбътъ. Дружеството ще ги поддржа най много до дѣто тѣ станѣтъ на 18-тъ годишнѣ възрѣсть, и то ако го намѣри за прилично главныйтъ сборъ, на когото припада това право споредъ смисльтъ на § 15-й.

ЧЛЕНЪ 6-й. Срѣдствата на дружеството сѣ: а. — Приносѣтъ отъ основательны членове. Основательнытъ приносъ ся сѣстои отъ 500 гр. който ще ся внася на еднѣшъ или най много на два пѣти.

б. — Приносѣтъ отъ редовны членове, които сѣстоятъ отъ повинъ турскъ лирж (1/2 т. л.) сяка годишъ, и можѣтъ да ся плащѣтъ на еднѣшъ или най много на два пѣти презъ годишѣтъ.

в. — Приносѣтъ отъ спомогателны членове и благодарѣтели на дружеството. Количеството на тѣя приносѣтъ остава на сякаго на добрътъ воля.

(Забѣлѣжка: — Само оныя, кои не сѣ быле въ учителскѣ дѣлности, или ако и да сѣ быле, нѣ отъ давна вече сѣ прѣстанѣли, можѣтъ да бѣдѣтъ членове основатели и спомогатели. Тѣй ся считѣтъ като благодарѣтели на дружеството, нѣ нѣмѣтъ оныя права, които имѣтъ редовны членове.)

д. — Отъ даваніа на театралны прѣдставленія и балове за смѣтъ на дружеството; събираніе на волнѣ помощъ отъ нары и дрове, или отъ за-вѣщанія, а ещѣ и отъ книжевы прѣдпріятія.

ЧЛЕНЪ 7-й. Половината отъ капиталътъ си (събранъ отъ сичкы основатели, редовны и спомогателны членове), дружеството ще употребѣвѣ за свойтъ цѣль, а сичко друго останало количество ще ся дава подъ лихвѣ. Добывѣтъ отъ лихвѣтъ ще ся употребѣвѣ пакъ за дружествен-на цѣль.

IV. Събираніе на приносѣтъ.

ЧЛЕНЪ 8-й. Сѣкы редовны членъ е длѣженъ да исплаща направо свойтъ годишны приносъ, и то въ началото на новѣ годишъ и мѣсяцъ Іулія.

Спомогателны членове плащѣтъ свойтъ приносъ когато щѣтъ.

ЧЛЕНЪ 9-й. Сичкы сегашны учители, учителкы и подучители отъ народны ны училища, които жѣлятъ да бѣдѣтъ редовны членове на това дружество, трѣба въ продълженіе на еднѣ годишъ време, отъ 1-й Іулія 1871 год. да стѣпѣтъ въ това дружество, а пакъ за въ бѣдѣще, сичкы други наименованы учители, можѣтъ да постѣпѣтъ въ това дружество не иначе, освѣтъ когато прослужѣтъ честно еднѣ годишъ време въ учителско званіе. Който пѣкъ постѣпи по кѣсно отъ този срокъ, ще има да въздава за сяка отъ прѣминалытъ години по 20 гроша.

ЧЛЕНЪ 10-й. Ако някой отъ редовны членове испадне въ такова сѣстояніе, щото отъ сиромашіѣ не може да ся плаща по на тѣтъкъ свойтъ приносъ, такъвъ трѣба да ся отнесе до главныйтъ сборъ съ еднѣ прошеніе, та той да го освободи отъ по натѣшатното плащаніе на приносътъ му. Главный сборъ има да рѣши за него-вѣтъ просѣбъ дали и до колко вниманіе трѣба да ся обърне на пѣговѣтъ сирачета.

V. Длъжностытъ на редовны членове.

ЧЛЕНЪ 11-й. Сѣкы редовны членъ отъ дружеството е длѣженъ, споредъ силѣтъ си, да затича за распространѣніе на дружественната цѣль. За това, сѣкы е длѣженъ да издѣрѣ учителскы сирачета, да ги нагѣтва, да ся извѣсти за тяхното сирмашко сѣстояніе, да ся погрыжи за тяхъ по възможности, и за сичко това тѣчно да извѣсти дружественното настоятелство, презъ свойтъ настоятель избранъ по смисльтъ на § 34. А пѣкъ настоятель е длѣженъ, ако не е година нужда, божемъ всяка четвъртъ година да извѣстѣва настоятелството на учителскы сирачета; друго яче нужнытъ извѣстіа да му принася.

VI. Права на членовытъ.

ЧЛЕНЪ 12-й. Само сирачетата на оныя редовны членове, които сѣ — като издѣлимъ случитѣ спомѣнѣты въ § 10 — до свойтъ смъртъ плащѣтъ свойтъ приносъ, имѣтъ право за подкрѣпленіе отъ дружеството.

ЧЛЕНЪ 13-й. Само редовны членове на дружеството имѣтъ съветователны и рѣшавающы гласъ въ главныйтъ сборъ на дружеството.

ЧЛЕНЪ 14-й. Редовны членове не губѣтъ тѣя права и тогасъ, когато ако бы по някое злочестіе изгубили учителската си длѣжность (служба), само ако продължавѣтъ да ся плащѣтъ приносѣтъ.

ЧЛЕНЪ 15-й. При оправданіе на подкрѣпленіе, рѣшава ся само потребата и нуждата на предложенъ сирачета. Да ли еднѣ, кое да бы ло, сираче е въ нужда, рѣшава пѣдварително управляющій одборъ, на основаніе на извѣстіа отъ опредѣлены настоятели на учителы, и тогава ся поднася извѣстіе на главный сборъ, който можѣ да одобри и прѣмѣни подкрѣпленіе за въ бѣдѣщето.

ЧЛЕНЪ 16-й. На сичкы основатели, издѣрѣдны, благодарѣтели и подпомагателны членове, ще са даде почетна, а на сичкы редовны членове — дружественна диплома.

VII. Управление на дружеството.

ЧЛЕНЪ 17-й. Дружеството ся управлява отъ еднѣ одборъ отъ седмѣ членове. Подовѣреніе на одборътъ ся издѣрѣвѣ сяка година отъ главныйтъ сборъ, и то споредъ § 21-й.

ЧЛЕНЪ 18-й. Членове въ одборътъ (настоятели) можѣтъ да бѣдѣтъ само учители отъ гражданскы и то отъ главныйтъ училища.

ЧЛЕНЪ 19-й. Освѣтъ тѣя седмѣ членове,

главныйтъ сборъ избира юще трѣца отъ учители, отъ най ближнѣтъ околностъ на опова мѣсто, дѣто ще бѣде постоянното засѣданіе на дружеството, които да можѣтъ по годното си пѣтуваніе чѣсто да спомогѣтъ Настоятелството, и да ся извѣстѣятъ за сѣстояніе на дружеството.

ЧЛЕНЪ 20-й. Настоятелство о избира изъ по между си прѣдсѣдатель, неговъ намѣстникъ, главенъ писаръ, сѣвътникъ и касиеръ за годишъ време. Прѣдсѣдатель не може да ся избере и идѣщата година пакъ за такъвъ, нѣ за членъ може да ся избере.

ЧЛЕНЪ 21-й. Сяка година излизѣтъ изъ одборътъ трѣма членове и прѣдсѣдатель. Излизѣлы членове можѣтъ пакъ да ся избѣрѣтъ.

ЧЛЕНЪ 22-й. Главный сборъ, което двѣ пѣдѣли прѣди да ся събере, сякога трѣба да извѣстѣва презъ вѣстницитѣ за главныйтъ си работы, за кокто има да рѣшава, дѣржи ся сяка година по еднѣшъ, и то въ мѣсяцъ Августъ, а за сѣдѣніята на одборны членове ставѣтъ споредъ какъто ся видѣ за нужно.

ЧЛЕНЪ 23-й. Настоятелството, въ главныйтъ сборъ, предлага извѣстіе за дружественното иманіе, за дѣлата си, а е отговорно за сичко прѣдъ главныйтъ сборъ. Освѣтъ това, настоятелството е длѣжно, по нѣ сяка 1/4 година да излага презъ вѣстницитѣ смѣтка за дѣлата си и за иманіе на дружеството.

ЧЛЕНЪ 24-й. За добро заключване въ главныйтъ сборъ, потребно е изрѣчено (абсолютно) вышегласіе отъ редовны членове, които трѣба да бѣдѣтъ най мѣлко 20 присѣтъвующы, ако трѣба да заключва добръ сѣбраніе.

ЧЛЕНЪ 25-й. За сяко главно сѣбраніе, какъто и за засѣданія на одборны, ще ся дѣржи книга на присѣтъвіе. Сѣкы редовны членъ може и писменно да поднесе свойтъ прѣдложеніа на главныйтъ сборъ.

ЧЛЕНЪ 26-й. Управляющій одборъ е длѣженъ да управлява дружественны имотъ, споредъ смисльтъ на този уставъ и по смисльтъ на заключеніе отъ главныйтъ сборъ. А главныйтъ одборъ е длѣженъ по § 4-й. А о тѣмъ то ва, дѣлѣнъ е да не грѣши да ся исплащѣтъ то чѣно и редовно приносѣтъ отъ редовны членове.

ЧЛЕНЪ 27-й. Сичкы работы настоятелството върши безплатно, и ги расподѣля само по между си.

ЧЛЕНЪ 28-й. Въ сяко отборно засѣданіе, прѣдсѣдатель е длѣженъ да призове сичкы членове; а най добръ може (засѣданіе) да ся заключва само тогасъ, когато присѣтъвувѣтъ въ засѣданіе божемъ 5 членове. За сяко засѣданіе е потребно абсолютното вышегласіе. Когато гласовѣтъ ся расподѣля, тогаси рѣшава прѣдсѣдатель съ свойтъ гласъ.

ЧЛЕНЪ 29-й. Касиерѣтъ издава дружественны имотъ само съ подписѣтъ на сичкы другы настоятели — членове, кои сичкы сѣ отговорны за дружественны имотъ.

ЧЛЕНЪ 30-й. Главныйта на дружеството ся влага само въ здравы рѣжѣ или прѣдпріятіе.

ЧЛЕНЪ 31-й. Издѣрѣдны нары не бѣва да стоѣтъ безплодно, нѣ да ся преобрѣщѣтъ, та да приносѣтъ.

ЧЛЕНЪ 32-й. Дружественны ковѣгъ съ паричны запасы ще ся пазѣ въ... а ся отвѣря само въ присѣтъвіе на дружественны касиеръ, прѣдсѣдатель и еднѣго отъ членовытъ настоятели.

ЧЛЕНЪ 33-й. Прѣдсѣдатель засѣда дружеството прѣдъ властѣтъ. Той подписѣва съ писарѣ сичкы дописы, които отпраца дружеството. А пакъ сичкы писмени уговоры въ име на настоятелството, длѣженъ е да ги подписѣва прѣдсѣдатель, писарѣ и най малко още двама отъ настоятели.

ЧЛЕНЪ 34-й. У сяка областъ редовны членове изобрѣтъ свойтъ повѣренъ, и то за годишъ време, който такожде трѣба да бѣде редовны членъ на дружеството, и то съ чѣстъ трѣба да го явятъ на управляющій одборъ. За повѣренѣтъ наместникъ (настоятель), дружеството ще издава особа указаніе, въ смисль на тѣя правила.

ЧЛЕНЪ 35-й. Дружественны повѣренъ свѣтка прѣдъ главныйтъ сборъ сичкы редовны членове, а кто зависѣтъ отъ него, та, на основа на тѣя правила, договѣря ся съ тяхъ, и водѣноси на главныйтъ сборъ дѣветѣ извѣстіе.

Щомъ ся избере дружественны касиеръ, той е длѣженъ да даде на дружеството двама здра-

вы поржители (кефилы): нийкъ той не може да сѣжи въ дължностѣ епѣсѣ.

УНН. Крайна расправа.

ЧЛЕНЪ 36. И тогата нѣма да се измѣнѣтъ тѣлѣ правила за работа въ това главно сѣбѣние, въ което нѣма сѣмѣнѣвайтѣ, да прѣсѣтѣтъ вѣжѣ божѣтъ три четвъртини отъ бѣжѣтъ рѣшѣны членове и да сѣсѣтъ за промѣненіе, абсолютно вышѣгласіе.

ЧЛЕНЪ 37. Въ случай, ако стане пужда да сѣ распадаѣ дружеството, дружественный и мѣтъ преминува на (никоѣ читалище или друго Божѣ-угодно заведение), а то треба да го употреби на сѣмѣни за сѣдѣщата на учители и учителки и поучители отъ паролѣтъ им учѣлица, които ж бѣше рѣшѣны членове отъ това дружество.

№ 13. Конто Г-да пожелаѣтъ да поставѣтъ въ това дружество, за сѣга, могаѣтъ да сѣ отнесѣтъ до книжарницѣтъ на Г-на Хр. Г. Данѣвъ, въ Пловдивъ, Русчукъ, Руссеѣ, или, ако обичаѣтъ, направо до мѣста, въ Руссеѣ. **Д. ЕНЧЕВЪ.**

СЛИВНЕНСКОТО ТЕАТРО.

Въ послѣдній брой на Македонія прочетохмѣ една дописка отъ Сливенъ, въ която писателя съобщава на публиката че второто прѣдставленіе на Геновева са дадо отъ членовѣтъ на читалището и че една сума отъ 3,000 гроша са събрали въ полза на това заведение и която сума, щѣла не забавно да са употребѣли за купуваніе на нѣкои физически инструменти.

Ето наистина едно дѣло коѣто похвално, толкось и благородно и коѣто заслужава общото вниманіе. Ний обаче ще помолѣмъ нашѣтъ съотечественници да ни позволят да имъ забѣлѣжимъ че за много работи сѣ сѣ залувили, а нищо, както са видѣ, не ще могаѣтъ да извършатъ. Ний не сѣмѣ още достигнѣли до тамъ дѣло да правимъ театра, защото освѣнъ че не знаимъ правилата, нито разбирамъ театралното искуство, нито е за насъ една работа още съвършено излѣшна. Ний искамъ да послѣдѣмъ примѣрътъ на другѣти народи, нѣ знаимъ ли тѣ колко вѣрѣе сѣ са трудѣли да достигнѣтъ до тая степенъ? Нашѣтъ сѣсѣли сѣ доста напѣръщали и ний не можемъ изведнѣжъ да ги достигнемъ нито да са сравнимъ съ тѣхъ. Задѣнѣмъ каквито сѣмѣ, ако искамъ да са надѣлѣварѣмъ съ тѣхъ, нашата работа ще прилича на онѣзи жѣба, коѣто като видѣла да коваѣтъ вола, дѣгнѣла сѣ и тѣкрѣжа.

Нашѣти мѣла, които сѣ са толкось распалили, отъ какъ са зели тѣ на работѣтъ бѣжѣни казанѣ: понеже жѣлаемъ и сѣрѣдствата ни допрошаватъ да правимъ прѣдставленія, каква вѣрѣа бѣ ни докарала тая постѣжка? Нѣ какво бѣ са случило, ще кажа азъ, ако едно дѣло коѣто нѣма още чувствата на распознаніе на доброто и злото, вѣлѣше въ огнѣа? Въ отношеніе съ нашето ученіе, ний сѣмѣ още въ пѣлѣни, и както дѣтето не познава какво нѣщо е огнѣтъ, тѣжѣ и ний не познавамъ още доброто сѣ; цивилизаціята захваѣтъ отъ сѣрѣлата, нѣка знаимъ, че е смѣрътъ за насъ. За да не подпадемъ, като е тѣжѣ подѣ пѣмама, трѣба да имамъ прѣдъ очѣи умѣренность и прѣдѣзѣваніе въ всичко; едно да свѣршимъ че тогнѣсъ друго да захваѣмъ.

Каква полза щѣмѣ принесатъ театрални прѣдстави ний? Ако ни е намѣреніе то за пари, само това ни е сѣрѣдството? Ако чѣкамъ пѣжѣтъ тамъ сѣравѣтъ нѣда да са ползувамъ ний са дѣжимъ, защото,

театрата не родѣжѣ дѣлѣшната цивилизація (1).

И какво очѣкамъ още като ни е страхъ да излѣземъ прѣдъ зрѣтели сѣ открити лица: нѣ сѣ мѣсѣмъ, като плашѣла? Съ това ни искамъ да са похвалѣмъ? Много хвалѣмъ сѣмѣ слушали, нѣ тѣврдѣ малко сѣмѣ видѣли да са усѣществѣтъ!

Тѣжѣ сѣмѣ ний Българитѣ, нѣщо ако направимъ, ще вѣжнемъ и заглушимъ свѣтътъ; а ако послѣ са обѣрнимъ и поглѣднемъ на дѣлото сѣ, сами ще го намѣримъ една чѣста играчка. Искамъ да покажемъ на свѣтътъ че умѣимъ за всичко, че не ни е страхъ отъ нищо; нѣ незнаимъ че сѣ това са правимъ за безумни. Хората ни узнаха какви сѣмѣ и колко ни струватъ главитѣ. Отъ 15 години ний много работи захваѣмъ за да не направимъ нищо. Оглѣналото е отпѣрѣлъ нѣ, нѣка са оглѣдали. Нѣ ще ни кажатъ, до сѣга каквото е станало, мѣпало са е, сѣга отъ ново ще захваѣмъ и по дѣтелно ще работимъ, дано бѣдѣше тѣжѣ, нѣ нѣка не забравѣмъ, че ако вѣрѣмъ пакъ въ този пѣжѣ, коѣто сѣмѣ слѣдѣвали до сѣга, нѣма нищо да направимъ. Голѣми работи да не захваѣмъ че чергата ни е кѣса, да я поразширимъ, че тогава да са простирамъ. Тая черга е ученіе то; да са изучимъ че послѣ да правимъ каквото щѣмъ.

Нѣка слѣдователно знаѣтъ нашѣти мѣла отъ Сливенъ че сѣ едно прѣдставленіе на Геновева, тѣ не сѣ направѣли едно голѣмо чѣдо. И свѣтъвами ги за напѣрѣтъ да не сѣ даватъ трудъ нито театра да правѣтъ, нито да ги опѣсѣватъ, защото малко са интересѣва публиката. Нѣ да глѣдѣтъ да устрѣятъ както прилича общината ни. **П. Г. Димитровъ.**

ИЗВЛЕЧЕНІЯ ОТЪ ДОПИСКИТА НА ТУРЦИЯ

СИЛИСТРА 2 януаріа. Улостонѣмъ са да видѣмъ пастѣръ народѣнъ. Отъ 15—20 дѣна е дошѣлъ въ града ни П. Пр. Ангѣлъ Видински. Сѣжѣни Българѣ са зарадваѣхъ като видѣхъ влаѣката да доидѣ. П. Пр. отидѣ да обѣкоди по главитѣ сѣла за да насѣрѣчи населеніе то; той имъ приѣзѣвалъ словѣта поучѣнѣи и сѣленѣи останѣли много благодарни. Митрополѣята са вече усвоѣи отъ Българитѣ както долѣмъ катъ тѣжѣ и горѣмъ. Благодарѣтъ на цѣрквата милость. Дѣтѣсѣ влаѣката са завѣрѣла отъ сѣлата и като пристѣли нѣколко дѣни ще трѣгне за Цариградъ чрезъ Пазарѣжѣтъ и Варѣа.

САМОКОВЪ 10 февруаріа. Да ви явимъ каква комѣдиѣ стѣна въ нашѣтъ градъ сѣ избѣратѣлитѣ и прѣдѣставитѣли. Ето: като доидѣ повода съ окружѣниѣ писѣма, нашѣти чорбаджѣи запрѣхъ ги почѣи два мѣсеца за да бѣ са скрѣпило вѣрѣнето чѣто да са пенѣработѣ какѣто го прѣтѣисѣуза повода. И тѣжѣ като мѣпа толкось вѣрѣе мѣрѣво, прѣтихѣа поѣтъ Макаріа Хѣпѣндѣрѣски на разѣлога съ два повода: единъ за Банѣко, а другъ за Мѣхѣмѣдѣ, да ги сѣвѣтува да са не трудѣтъ да правѣтъ чѣвѣни, и да правѣтъ разѣоски до Самоковъ; нѣ да опѣжѣношатъ самѣковската общѣна, щѣ направѣтъ добро направѣно и за нѣхъ, коѣто и свѣрѣшихъ. — На 15-иѣ того измѣасторѣсахѣа единъ кроѣжѣ: ловѣсахѣа съ телеграфѣтъ отъ Дуѣница, Ихѣтиманъ, Джѣмая избѣратѣлитѣ, коѣто и додоха на 16-иѣ того. Тѣжѣ са сѣбрахъ слѣдѣ два дѣни въ мѣтрополѣята и избѣрахъ за прѣдѣставѣтель прѣзѣтъ дѣупъ за грошѣ и по хатѣжъ Г. Захѣрѣа Х. Юѣвѣгу. По мѣжѣту канѣциатѣи са замѣрашѣи и Е. Мѣаѣ Фѣлѣиѣва, коѣто добѣи чѣтири гласѣа бѣли зѣрѣа, а 5-то са изгубѣло!

(1) Тука мѣаѣмъ сѣжѣнитѣ на статіята са дѣжѣ. Театрата сѣ най-много спѣмогнѣни за распѣрѣженіе то на цивилизаціята въ просѣвѣтената чѣвѣни. Само, въ нашегѣо вѣрѣе, тѣ сѣ излѣчили дѣлѣтъ за коѣто сѣ сѣставѣни тамъ дѣто нѣма една строга ценсура. (Б. Р.)

КЪЗАНЛЪКЪ 15 февруаріа. Ний нѣма да слѣдѣмъ дописката на П. Р. а въ лабирѣнта въ коѣто воляѣтъ разѣсѣкуванѣята и. Ще кажемъ само за похвала че стѣлѣтъ и поумѣкнѣлѣ и не сѣче остро. Ний я сѣрадѣмъ за умѣренностьта и и са надѣмъ че до нѣкое вѣрѣе ще са укрѣпѣи сѣвѣтъ; нѣ нѣка попитѣмъ и ний новоустроѣната общѣна, коѣто ни приѣзовава въ обѣятѣа сѣ. Коѣ сте вѣи? И коѣ ви нѣтовари сѣ мѣсѣята да управѣлѣвати градскѣитѣ завѣденія? Вѣи са нариѣжѣни градска общѣна, нѣ една общѣна за да носи това имѣ, трѣбѣа да е сѣставѣна отъ цѣлѣгѣтъ градъ; а ний незнаимъ да е станало такова нѣщо, и че сѣмѣ са спѣдобѣли сѣ този небесѣнъ даръ, това отъ вѣстѣнициѣи научѣмъ.

Братѣя, ний жѣлаемъ отъ васъ повече, единъ добѣръ устрѣй на градскѣитѣ ни работѣ, нѣ не по начинѣтъ коѣто исѣкѣи вѣи. Прѣдѣлагѣи стѣ бѣли, да не бѣде рухѣни нито този нито онѣзи, то добро, ани като изѣвѣдимъ достѣйнитѣ ще останѣтъ само онѣзи коѣто не заслѣжѣватъ нито за сѣнка на рухѣни. Не е ли по добѣръ, да сѣ сѣжѣни канѣциатѣи, че да стане едно избѣраніе по вышѣгласіе? Това сѣжѣ разоѣди и удѣбри Са. Сѣнодѣтъ, коѣто пламенѣно прѣпорѣжѣа това сѣрѣдство, нѣ вѣи като видѣхѣи че гласѣветѣ бѣгаѣтъ отъ жѣлаѣмѣятъ ви канѣциатѣ, са оттегѣлихѣи безъ да ви е грѣжа че прѣстѣпѣвати отѣческѣитѣ сѣвѣтъи на Св. Сѣнодѣтъ.

Надъ послѣ ний нѣмамъ никаква умѣренность въ вашѣта независѣмость, заѣто стѣ едно просто орѣдѣе на вашѣти чорбаджѣи, коѣто распѣлагѣтъ отъ общѣитѣ пари и ги пѣмѣтъ, а вашѣта админѣстрація са огранѣчѣва въ подѣкупѣи на потѣрѣбитѣи за училището.

Ний его какъ разѣбирамъ общѣната:

1-о Да са сѣстави отъ сѣжѣкѣятъ градъ сѣ чѣнове избѣрани отъ сѣжѣкѣитѣ махѣли, или отъ е-сѣаѣитѣ.

2-о Обѣнината сама, да сѣ избѣре прѣдѣстѣлѣтъ коѣто ще бѣде рухѣни прѣдъ влаѣстѣта.

3-о Тя ще прѣпорѣжѣва канѣциатѣи за ази, коѣто ще бѣжѣтъ подѣчинѣни на неѣ.

4-о Ще са управѣла по единъ уставъ, безъ да има нѣкой право отъ вѣжѣтъ да са намѣса.

Отъ тѣзи условія вѣи не испѣлѣнѣвати нито едно, и ний нѣма никогашъ да приѣзнаѣмъ такова една общѣна; за това ви молимъ да упѣзнаѣтъ недостатѣчитѣи сѣ, и да приѣзнаѣтъ беззаконѣностьта на вашѣто сѣществѣваніе: че да пристѣнитѣ да ни заглушѣвати сѣ статѣи, на коѣто отгѣворѣтъ е сѣжѣкогашъ лесѣнѣ. Най послѣ сѣрѣозѣно и заедно да са погрѣжѣимъ да турѣимъ основѣта на една общѣна, коѣто да дава добѣри гаранѣциѣи прѣдъ градѣтъ, че дѣлата и, ще бѣжѣтъ сѣобразѣни съ нужѣитѣ ни, и че ще устрѣи училищѣта ни, подѣ едно управѣленіе редѣвно. Още и да приѣбере общѣитѣ пари, на коѣто употребѣленіе сами знаѣтъ онѣзи коѣто ги дѣрѣжатъ.

Ето братѣя, нашѣти жѣлаѣнія, и молимъ коѣто и да сѣ сѣграждѣни, ако нашѣта програмѣа е чѣдѣстѣотѣчѣа да прѣдѣложѣтъ друга; ний сѣмѣ сѣжѣкогашъ готовѣи, сѣ радѣсть да посѣрѣщѣнемъ сѣжѣко щѣ бѣ ползуѣло градѣтъ ни. (20 устаѣаѣиѣи.)

Отъ помѣнуваніе то на Груѣглу, Кѣзанлѣкѣтъ е разѣдѣленъ на двѣ партѣи: еднаѣта партѣи са прѣдѣставѣла отъ Г. Димѣтра Папазѣоглу; другѣта, отъ Г. Тѣдорѣтъ Мѣанѣоглу. Тѣзи двѣ партѣи сѣ са условѣли тѣжѣ щѣто да има край да са изѣдѣтъ. Вѣрѣе е обаче да доѣжѣтъ на сѣбѣи сѣ, заѣто тѣзи борѣи не ще имѣжѣтъ добѣри сѣтѣнинѣи за града. Г. Димѣтрѣ Папазѣоглу е единъ добѣръ, прѣсѣвѣтенъ и патѣрѣотѣчески граждѣнинъ; Г. Мѣанѣоглу е единъ пракѣтически мѣжѣ. Не ще ли бѣдѣ похвалѣно за тѣзи двѣ лица да сѣ подаѣжѣтъ братска рѣжа за да вѣдѣворѣжѣтъ сѣгласіе то, сѣгласіе отъ коѣто Кѣзанлѣкѣтъ неможе освѣнъ да са ползуѣа? (Б. Р.)

ТЕЛЕГРФИЧЕСКИ ДЕПЕШИ.

Лондра 7 марта. Въ камарѣта на лорѣдоѣтѣи, лорѣдѣ Сѣалисѣбѣри приѣзовава внимѣніе то на сношеніята ни по вѣжѣтъ, като каѣзва че правѣтелѣството трѣбуѣа да избѣлѣчи новѣнитѣ вѣрѣхѣу малѣката здравѣсть на сѣлѣзитѣи ни: правѣтелѣството ни умѣвѣри че тѣжѣи сношенія сѣжѣ тѣврдѣ удовлетѣворѣитѣли, при сѣжѣко тѣжѣ, вѣрно е че вѣрѣхѣу матерѣика англѣйскѣо влѣяніе са глѣда като

нищо и никакво. Лордъ Салисбери желае да види страната за земе пакъ мѣстото си и славата си и казва че сягоранцията дадена на Турция трѣбува да са защитава съ или безъ съюзици. Лордъ Гранвилъ протестира противъ увеличението съ което са е служилъ лордъ Салисбери и чуди са дѣто приѣма да забѣлзва нападеніята на чуждія печатъ; той притуря че правителството са опитва да пази една безпристрастна неутралностъ и че честито е да глѣда че тѣзи справедлива политика захваща да са оцѣнява; английското правителство ще бѣди сѣкоги привързано на длъжностити и задълженіята си и ще изпълня съ искренностъ онова което сегашните обстоятелства изискуватъ.

Версайлъ 6. Втората войска ще тръгне за да са върне въ Германия. Главниятъ квартиръ съ императора, Бисмарка и Молтка ще тръгне утрѣ. Испразненіето на Монтвалеріенъ и крѣпости отъ югъ ще захване утрѣ.

Лондра 7. Днѣсь, въ камарата на общинити, Г. Гладстонъ казва че не приѣлъ никакво свѣдѣніе отъ единъ трактатъ подписанъ миналата година между Пруссія и Руссія, когато далъ инструкции на Г. Одо Руссела за да отиди да са допита отъ Г. Бисмарака.

Лондра 8. Дипломатическата кореспонденция потвърждава че дукъ де Брогли подванилъ лордъ Гранвила да сполучи едно смаленіе на обезвръдата. Лордъ Гранвилъ отказалъ да са намѣси върху прѣмирието, нѣ той телеграфиралъ въ Версайлъ на сжщиятъ день, като потвърдилъ невъзможността за Франция да плати една обезвръда отъ 6 милиона, нѣщо което накарало Г. Бисмарка да свади обезвръдата на 5 милиона.

Берлинъ 8. Споредъ една депеша отъ Феріеръ, императора приглѣдалъ днѣсь, върху вѣтхото бойно поле, при Видіеръ, 12-то саксонско тѣло, 1-то баварско тѣло и вюртембергската дивизія. Сетнѣ, Н. Велич. принѣсалъ главниятъ си квартиръ въ Феріеръ.

Бордо 8. Въ събраніето, снощи, Г-нъ Лонжерилъ прочете едно писмо отъ Гле Бизоанъ което извѣстява че ще прѣдложи скоро туреніето подъ набѣждене на правителството на народната защита. Единъ депутатъ отъ Мьортъ прѣдлага щото цѣла Франция да плати злополукити и ланъцити които притѣглихъ нападателити департаменти.

Бордо 8. Г. Тіеръ, като отговори на Г. Сенъ Жермена, каза че разходити на войната важнѣ отъ Парижъ задминуватъ 1100. милиона. Избиранието на Г. Гамбета са потвърди за Алжирія. Избиранието на Гарибалди са отказа. Викторъ Уго защити горѣщо Гарибалди; той са прикжсна отъ едно голѣмо вѣдненіе въ салата; той извѣсти оставката си. Разискуваніето слѣдува върху префекторити.

Бордо 8. Резиденцията на Фонтенебло са приѣ крайно, слѣдъ дълги распри, отъ комисіята, натоварена да разглѣда въпроса върху прѣнасеніето на събраніето.

Парижъ 9. ГГ. Баронъ Бодъ, френски министъръ въ Атина, Кайле, Гулардъ и Леклеръ са опрѣдѣлихъ пълномощни за да отидатъ въ Брюсселъ да приговорятъ крайниятъ трактатъ за миръ. Журналъ Офисіелъ казва че Франция състави една република която тя само може да съедини желаніята на народа: правителство-

то ще я защитава енергически и ще ѣ даде за основа кредита, пазеніето на мира и изпълненіето на законити.

ПОЛИТИЧЕСКИ ИЗГЛѢДЪ.

Ендепандансъ Белжъ обнародва единъ дължтъ членъ върху правителственната форма която трѣбува да са приѣме въ Франция. Като нарѣжда сичкити които сж владѣли въ Франция, този вѣстникъ дохожда до туй заключеніе, че двѣ правителственни форми сж възможни днѣсь въ тѣзи страна: Републиката или конституционната монархія. Първата са приѣма отъ градищата, втората отъ селата. Ако са уведѣ републиката тя ще са посрѣщне съ радостъ отъ гражданити и като по разумнитѣ ще надвиватъ сѣкоги на селенити които сж прости и ще можн тѣй да земе корени въ земята; ако са усвои конституционната монархія, нѣ само царятъ ще бѣде злочестъ отъ туй че ще са гони отъ гражданити безъ да можн да смѣта върху подпорката на селенити, нѣ още туй правленіе ще даде мѣсто на единъ купъ съзаклятія които ще изчерпятъ сѣкоги силити на народа. Ендепандансъ Белжъ иска слѣдователно да са приѣме републиката кате правленіе което ще може най много да съедини Френцити и да уведѣ народътъ въ мирътъ и благоденствието.

— Морнингъ Постъ мысли да държи отъ добро мѣсто конвенцията направена между Пруссія и Руссія прѣди войната. Тѣзи конвенция съдържавала слѣдѣющити членове: 1-о въоръжено намисаніе на Руссія ако сполуката на Франция застраши тишината на Полша; 2-о задълженіе на Руссія да направи войскии заявенія ако Австрія направи нѣкои заявенія противъ Пруссія; 3-о нападателенъ и отбранителенъ съюзъ ако нѣкоя сила, съгласна съ Франция, извика една война противъ Руссія.

— На 9 того (п.), подписваніето на рускіятъ заѣмъ са отворило въ Лондра. Цѣната за изданіе е 81 и половина. Заѣмътъ е отъ 12 милиона английски лири. Сключваніето на подписваніето ще стане на 14.

— Г. Бисмаркъ са завърналъ въ Берлинъ и отъ тамъ ще отиди за Брюсселъ.

— Морското плаваніе на двѣти воюющи страни са обевило вече свободно.

— Прочитамъ въ Танмсъ: Като са връщаха въ домътъ си, тѣзи сутрина, прѣдсѣдателътъ Зорила и Хернендесъ са нападнати отъ двама души (въ Мадритъ) които грѣмнахъ върху тѣхъ. Седемъ крушума минахъ по край тѣхъ и влѣзохъ въ стената на една къща. Убийцити побѣгнахъ безъ да са откритъ.

— Прочитамъ въ Танмсъ: Прѣдаваніето на орѣжіята отъ сѣки видъ отъ гарнизона на Парижъ са свърши навредъ на 12. 200,000 пушки и 1,400 бакжрени топове са нампрѣтъ между прѣдаденити орѣжія. Не са е потвърдило още числото на желѣзнити топове.

— Единъ френски вѣстникъ казва че отъ захващаніето на войната, въоръженіята сж са слѣдвали въ Руссія върху една широка нога. Никоги Руссія не са е намирала на чело на една толкосъ силна и многочетна войска. Вѣтхото диганіе на купове на което прибѣгнува само въ случаи на нападеніе, както въ 1812 и 1865 са устрои споредъ системата на прускіятъ ландверъ. Тя произведе четири милиона души въоръжени.

— Дайли Телеграфъ извѣстява че споредъ исповѣданіята на единъ докторъ, повечето отъ Френцити ранени умирали, защото основата на прускити крушуми имала малко живакъ, който былъ опрѣдѣленъ да умножава пукнователната сила на фишека; газа който излѣзва въ минутата на пукнуваніето обрѣща този живакъ въ живашка кислота отъ най смъртоносно естество, на което дѣйствието е да утрови кръвта която е въ допираніе, за нѣколко врѣме, съ крушума.

— Пишатъ отъ Скутари на Арбанія че конференци сж държели въ Цетина относительно за прѣустроеніето на черногорската войска, на която числото са удвоило. Отъ сега нататѣкъ командити на нахити ще са подлагатъ на единъ испитъ. Чернагора приѣ уставътъ на руската войска.

— Обсерверъ, английски вѣстникъ, казва за конференцията въ Лондра че поже са съгласна върху главнити точки, отрѣжданіето на денътъ на новото засѣданіе са оставило на грижити на лордъ Гранвила, съ надѣжда че единъ френски прѣдставителъ ще присѣтствува.

— По слѣдствіе на писмото което князь Карлъ бѣше пратилъ до одного отъ пріятелити си и което са обнародва изъ вѣстникити, Власити подадохъ единъ адресъ на Н. Свѣтлость въ който като увѣряватъ княза за прѣданиити си чувства обевяватъ че не ще небрѣжатъ нищо за да укрѣпятъ прѣстолътъ и династіята му.

— Забѣлжватъ въ Франция, даже въ най отдалеченити мѣста отъ бойнити полета, градинити и поленити като попарени съ врѣла вода. Селенити отдаватъ това на една проклѣтия; нѣ ученити го приписватъ на безмѣрното количество барутъ което са е изгорило въ Франция отъ 6 мѣсеца насамъ. Военниятъ барутъ произвежда, видиса, тѣвна кислота; тѣзи кислота са распрѣска въ въздухътъ, и завѣна отъ вѣтрѣтъ, пада съ дѣждѣтъ или мъглата върху растеніята и ги разваля.

СЪКАКВИ НЕЩА И НОВИНИ.

— Миналіятъ понедѣльникъ са държа единъ съвѣтъ при Великіятъ Визиръ на когото присѣтствуваха министрити съ и безъ портфели.

— Прочитамъ въ Куріе д'Оріанъ: Ози день, въ вторникъ, засѣданіята на българското събраніе са отвори хъ тържественно въ Ортакой. Четири слова са приказажъ: Н. Пр. Иларіонъ Ловченски, прѣдсѣдателъ на събраніето, говори върху цѣлата на събраніето. Н. Пр. Иларіонъ Макариополски изложи усилията които са направихъ за да са докара на добъръ край българскіятъ въпросъ, и напомни страданіята които той сжщиятъ е притѣгилъ. Двѣти други слова са приказажъ отъ мѣряни. Нѣй ще слѣдвали съ вниманіе работити на събраніето. Нѣй не са съмнѣвали щото да не носятъ тѣзи мѣдростъ която е характеризувала поведеніето на Българити презъ сичкото врѣме презъ което въпросътъ на черковната имъ независимостъ, толкосъ честито развързанъ отъ В. Порта, стоѣше нерѣшенъ.

— Исмайлъ бей, мютесаифинъ въ Тулчя, пристигна ози день въ градътъ ни.

— Главниятъ управителъ ча Албанія връчилъ на посѣдно на агентина на черногорскіятъ князь 20 хиляди флорина които турското правителство прѣло да плати подъ видъ на обезвръда на жителити отъ Ипери въ замѣна на отричаніето имъ отъ сѣка претенція върху пасищата отъ велико и мало Бждо които са отетѣпжѣтъ за нагрѣдъ исклучително на населеніята отъ Подгорица.

— Научавама са че миналата седмица единъ голѣмъ гладъ имало въ островъ Кипръ, и че това причинило едно голѣмо вѣдненіе въ народа; смѣшенія станали. Близко до 700 души отъ близосѣднити села нападнали улицити и разграбили хлѣбътъ, който са намиралъ по фурнити. Правителството зело мѣрки за да снабди островътъ съ храна.

РЕДОВНА ПРИТУРКА НА В. "ТУРЦИЯ", отъ брой 2-рій

Продава са по 20 пари.

(Цариградъ, 2 Марта 1871.)

Ето словото което приказа Н. П. Иларионъ Ловченски, прѣдсѣдатель на народното събрание, при тържественното отваряне на редовнитѣ му засѣданія:

Святѣйшіи старци, достопочитаеми народны представители, честивѣйшіи членове на смѣсеный привременъ. български совѣтъ, и вси прочіи господа.

Днесъ благодать.

Плодъ на многогодишны общенародны трудовы и жертвы, осуществленіе на едно свято желаніе, което е било сладко и утѣшительно съизуваніе на бащитѣ ни и на цѣлы поколѣнія, Българската народна Православна ексархія отправя днесъ, съ стѣзъ радости на очи, топли къ всевышнему Богу благодаренія, като посрѣща тържественно и поздравлява съ радость избраннитѣ на народътъ, народны представители. Что воздасть господевъ о всѣхъ, яже воздаде намъ.

Съ тѣя святы думы, които сж въсхитително израженіе на сърце обѣсно съ чувства признателности, нека и Богу воздаемъ хваление и славъ, и милостивѣйшему нашему царю изявимъ всенародно пристойна и праведна признателность. Но нека тождевременно съ чувствата на радость и на признателность които въодушевляватъ по настоящему цѣлый българскій народъ, нека съ тѣя чувства смѣсимъ благочестиво и воспоминаніето на оныя сыновы, на оныя доблестны члѣда на Българіѣхъ, които, въ замнѣжлѣны години, като претърпѣхъ всякакви страданія и всякакви жестокости, твърди обаче въ праведность на дѣлото си не само не пощади хъ нищо, но и мжжественно жертвувахъ единъ домочаіе, други поприще, трети състояние, други отечество, всички спокойствіето си, а пѣкои си и самыйтъ си животъ за единъ святъ идеѣ, за единъ дѣло, за едно право, което днѣсь не е веке съизуваніе, не е веке надежда и желаніе, но дѣло свършено. Ахъ! Дано слабыйтъ ни гласъ и всепродихъ ни благоговѣйна признателность къмъ благочестивѣхъ имъ память ся възвынѣтъ, яко кадило, къмъ вѣчныи имъ жилища, а души ты имъ ся возрадувать при това благовѣствованіе.

Тѣхното постоянство и тѣхныи страданія, съединени съ постоянството и съ ревность на наслѣдницитѣ имъ въ сжщій святъ за нашый народъ подвигъ, приготвихъ и направихъ положеніето, въ което ся днесъ намѣрва въ церковно отношеніе благочестивыйтъ нашъ българскій народъ. А отъ нашето постоянство и отъ нашѣхъ общъ и благоразумна дѣятельность зависи днесъ не само да утвърдимъ и сохранимъ щото смы така трудолюбиво добыли, но, съ мждритѣ си и законны старанія, да можемъ да совокупимъ около общенародныя святъ олтарь на съставляемѣхъ народна нашъ церквъ сичкыятъ българскы народъ согласно съсъ правдѣхъ и согласно съсъ даннитѣ веке нему отъ Честното пра-

вительство правдины. Това дѣло е свята наша длъжность, и ный быхмы непростително сгрѣшили и предъ Бога, и предъ народа си, и предъ потомството си, и предъ Исторіята, ако бы, задоволенъ отъ частихъ сполукъ, забравимъ прешедното си, забравимъ общыи борбы, общыи состраданія, изразеното толкосъ нхти общо всенародно желаніе, и не положимъ всяко прилежаніе за общенародното учрѣжденіе на общенародныхъ ни церквъ. Правдата нема сумненіе, възсия и въсторжествува за сичкы, и нека за това благодаримъ на царското правительство, съ воляхъ на което смы си и собрали днѣсь тука за да ся потрудимъ да положимъ здраво основаніе на народоцерковното управленіе благочестиваго нашегo отечества, и му обѣсимъ така тихыятъ вървежъ въ нхтитѣ на законныятъ и богоугодный на прѣдѣкъ въ Отоманскѣхъ Държавѣхъ, подъ покровителнитѣ крыла на царското правительство.

Познато ви е веки, достопочитаеми представители, дѣлото съ което ся зачима и предлага на вашето любородно и благочестиво разсѣженіе смѣсеный привременъ Българскы совѣтъ. Членовети на той-зи совѣтъ, при всичкыи мжжности които ежедневно срѣщахъ въ едно совѣтъ ново за народътъ ни дѣло, и при всичкыятъ шумъ който ставаше за него далечъ отъ тѣзи ограда, въодушевлени обаче отъ най чистыи чувства на родолюбіето и на благочестіето положи хъ ревностно всяко прилежаніе за да бы прѣдставили на народныи прѣдставители единъ уставъ, ако не друго, то поне достоенъ за тѣхното вниманіе и тѣхныи любонародны, благонамѣренны, и благочестивы разисканія. Смѣсеный совѣтъ, като имае непрестанно предъ видъ естество на предметъ който го занимаваше, изработи трудолюбиво и съ христіанска ревность, едно дѣло което той мысли и върва не само че е согласно толкосъ въ священныи вообще правила на праотеческѣхъ ни православна върж, колкото и съ гражданскыи законы на царството, но че отговаря современно и на новото церковно положеніе, което произходи отъ многогодишныи ни борбы противу стари и вкоренени въ обществото ни злоупотрѣбенія.

Приготовленный обаче въ такъвзи духъ уставъ на смѣсеный совѣтъ чака сега допълненіето и улучшеніето си отъ опытъ на народныи прѣдставители и отъ точныи имъ знанія на мѣстныи епархійскы и общинскы нужды. Отъ пѣрвыи българскый народоцерковенъ соборъ, отъ това торжественно всенародно изявленіе на народнахъ воляхъ и на народното желаніе подъ самыи очи на Царското Правительство, чака конечно си и здраво благоустроеніе Българската Ексархія. Вамъ сега, възлюбленный во хріств члѣда наши, принадлежи да допълните и усовершенствувате дѣлото на смѣсеный совѣтъ съ неговото настояніе и съ неговото съдѣйствіе. Отъ васъ зависи сега, отъ вашето благочестіе, отъ вашето благоразуміе, отъ вашето истинно родолюбіе, отъ вашый опытъ зависи и благочести-

пищо и никакво. Лордъ Салисбури желае да види страната за земе пакъ мѣстото си и славата си и казва че сигоранцията дадена на Турція трѣбува или безъ съюзнци. Л

тестира противъ увел
е служилъ лордъ Сали
то приѣма да забѣлѣ
чуждія печатъ; той ц
ството са опитва да
страстна неутралност
глѣда че тѣзи справед
ща да са оцѣнява; а
ство ще бѣди съкоги
ностити и заджлженіят
съ искренность онова к
стоятельства изискуваж

Версайлъ 6. Втора
за да са върне въ
квартиръ съ императо
тка ще тръгне утрѣ.
Монтвалеріенъ и крѣ
захване утрѣ.

Лондра 7. Днѣсь, и
щинити, Г. Гладстонъ
никакво свѣдѣніе отъ
писанъ миналата годѣ
Руссія, когато далъ е
Руссела за да отиде
Бисмарака.

Лондра 8. Диплом
денция потвърждава че
кавилъ лордъ Гранв
смадение на обезвръда
отказалъ да са намѣ
нъ той телеграфиралъ
сиятъ день, като по
ността за Франция
върва отъ 6 диліона.
Г. Бисмарка да сва
диліона.

Берлинъ 8. Споръ
Феріеръ, императора
ху вѣтхото бойно по-
то саксонско тѣло, 1
вюртембергската дивизі-
я принцсаль главніятъ
ріеръ.

Бордо 8. Въ събр
Лонгжерилъ прочете
Бизоанъ което извѣс
скоро туреніето под
вительството на наро
депутатъ отъ Мьорт
Франція да плати зл
ти които притѣглях
таменти.

Бордо 8. Г. Тьеръ.
Сень Жермена, каза
ната вжнѣ отъ Пари
миліона. Избираніето
подтвърди за Алжирія
рибалдія са отказа.
горѣщо Гарибалдія; т
дно голѣмо вълненіе
сти оставката си. Ра
върху префекторити.

Бордо 8. Резиден
са приѣ крайно, слѣ
комисіята, натоварен
са върху прѣнасеніет

Парижъ 9. ГГ. Ба
министъръ въ Атина,
Леклеръ са опредѣли
да отиджтъ въ Брюсс
крайніятъ трактатъ за
Офисіелъ казва че
дна република която т
едини желаніята на на

OTHER SUBJECTS TO BE COVERED

е то ще я защитава енергически и ще ѝ даде за основа кредита, пазеніето на мира и изпълненіето на законити.

[illegible]

и намирала на чело на една толкова силна и многочетна войска. Вътхото диганіе на купове на което прибѣгнува само въ случа на нападеніе, както въ 1812 и 1865 са устрои споредъ системата на прускіят ландверъ. Тя произведе четири милиона души въоръжени.

— Дайли Телеграфъ извѣстява че споредъ исповѣданіята на единъ докторъ, повечето отъ Френцити ранени умирали, защото основата на пушките била

то-ще са управлява за пярѣдъ Не една Частна епархія, не едно мѣсто опредѣлено, но цѣлокушността на българскій народъ въ церковно отношение: Кѣмъто слѣдователно кругътъ на дѣятелността ни е по широкъ, толко съ и длъжността ни е по голѣма, толко съ отговорността ни е по простаранна. Когато цѣлый народъ благоденствува въобще, тогасъ и частно той ще е въ добро състояние. Ето защо, ако и отъ единъ само епархія избрани представители, като говорятъ въ нѣйното имя, длъжни сѣ да иматъ всякога предъ видъ общенародното добро, общенародния интересъ, общенародния ползъ. Тогасъ само съборътъ ще може да отговори совершенно за цѣлтъ за когото е избранъ, и ще заслужи дѣйствиелно на народътъ, на когото и носи името. Ако единомыслието и согласіето декара хъ такова важно произмененіе въ народоцерковното ни състояние, нѣка бъдемъ непоколебимо увѣрени че съ споразумѣніето ни и согласіе въ той-зи соборъ народното ни дѣло ще са увѣчае съ пѣленъ успѣхъ, и ще започне нова епоха за българското образование. Сичко зависи отъ насъ, отъ нашето благоразуміе и нашето родолюбіе. А дано Всевышній Богъ, съ благодатъ на когото сме ся трудили до сега и ще са трудимъ, да ни благослови и обдари богато нашии трудове и нашии старанія, като ни въдъхва и просвѣщеніе и миролюбивыи разискванія за благоустрояніето на народиятъ ни църквъ, така щото да я представимъ предъ Вселенскятъ Църквъ « невѣстѣ святѣ и непорочнѣ. »

— Олзи день, въ недѣля, Н. Бл. Г. Димитраки Бей, прѣдставитель на силистрѣнската епархія, придруженъ отъ Г. Докторъ Чомакова, комисаръ, и отъ Хаджи Господина и Г. Гога, прѣдставители, има честиа да са прѣдстави прѣдъ Великиятъ Визиръ и да подаде на Нѣг. Высочество единъ благодарителенъ адресъ въ името на народните прѣдставители. Аали паша приѣхъ този адресъ съ обыкновенното си благоволеніе.

— Депешити отъ лѣсъ сѣ безъ интересъ. Тѣ извѣстѣятъ че 427 гласа срѣшу 154 рѣшили да са прѣвѣсе народното френско събрание въ Версайль. Отъ Брюссель телеграфисувашъ чевъ Алжиря туземцити стапани и че были господари на положеніето. Туй извѣстіе са глѣда за увеичено. Г. Рошфоръ умрѣлъ. Либерте казва и той умрѣлъ въ една случка на желѣзницѣтъ при Путо; други 30 души умрѣли оное сѣго наедно. Сичкити чиновници на правителството трѣгнали за Парижъ. Наполеонъ са очаквалъ въ Пиздехурстъ (Англія).

[illegible]

исключително на населенијата из Подгорица.